

מסורת הש"ס

א) וכן עסקים... ב) וכן עסקים... ג) וכן עסקים... ד) וכן עסקים... ה) וכן עסקים... ו) וכן עסקים... ז) וכן עסקים... ח) וכן עסקים... ט) וכן עסקים... י) וכן עסקים...

תורה אור השלם

1. וכל מעשה... 2. והבאיהו עשה... 3. והבאיהו עשה... 4. והבאיהו עשה... 5. והבאיהו עשה... 6. והבאיהו עשה... 7. והבאיהו עשה... 8. והבאיהו עשה... 9. והבאיהו עשה... 10. והבאיהו עשה...

גהרות הב"ח

(6) ג' טוהם קהי:

מוסף רש"י

אין מקרישין... ב) וכן עסקים... ג) וכן עסקים... ד) וכן עסקים... ה) וכן עסקים... ו) וכן עסקים... ז) וכן עסקים... ח) וכן עסקים... ט) וכן עסקים... י) וכן עסקים...

מעשר בהמה פרק תשיעי בכורות

נג.

עין משפט
גר מצוה

א מה מ"ו פ"ו מלכות... ב מה מ"ו פ"ו מלכות... ג מה מ"ו פ"ו מלכות... ד מה מ"ו פ"ו מלכות... ה מה מ"ו פ"ו מלכות... ו מה מ"ו פ"ו מלכות... ז מה מ"ו פ"ו מלכות... ח מה מ"ו פ"ו מלכות... ט מה מ"ו פ"ו מלכות... י מה מ"ו פ"ו מלכות...

שיטה מקובצת

כל משמע כאן... ב) וכן עסקים... ג) וכן עסקים... ד) וכן עסקים... ה) וכן עסקים... ו) וכן עסקים... ז) וכן עסקים... ח) וכן עסקים... ט) וכן עסקים... י) וכן עסקים...

רבינו גרשום

שלא כפי הבית... ב) וכן עסקים... ג) וכן עסקים... ד) וכן עסקים... ה) וכן עסקים... ו) וכן עסקים... ז) וכן עסקים... ח) וכן עסקים... ט) וכן עסקים... י) וכן עסקים...

מעשר כמה כו כככשים ובעוים. כלומר ויהא כככשים ועוים: חדש. שנולו לאחר אלול: יען שנולו קודם אלול: ואין מסעשרין חדש יוון מוס על זה. כדמפרש בגמרא (ע"ג): ג' ל' יומא מסני'. דקמיני טוהא כזוהא לארץ: מעשר דגן. אינו טוהא אלף בלכך

מעשר * בהמה נוהג בארץ ובחוצה לארץ בפני הבית ושלא בפני הבית בחולין אבל לא במוקדשים ונוהג בבקר ובצאן ואין מתעשרין מזה על זה כככשים ובעוים ומתעשרין מזה על זה כחדש ובישן ואינן מתעשרין מזה על זה שהיה ברין ומה אם החדש והישן שאינן כלאים זה בזה אינן מתעשרין מזה על זה כככשים ועוים והיה שנה כלאים זה בזה אינו דין שלא יהו מתעשרין מזה על זה ת"ל 'וצאן' משמע כל צאן אחד: רבי עקיבא אומר יכול יעלה אדם מעשר בהמה מחוצה לארץ ויקריבוהו ת"ל 'והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ואת מעשרותיכם בשתי מעשרות הכתוב מוכר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן במקום שאתה מעלה מעשר דגן אתה מעלה מעשר בהמה ומקום שאי אתה מעלה מעשר דגן אי אתה מעלה מעשר בהמה אפי' תימא ר' עקיבא כאן ליקרב כאן ליקדש דיקא נמי דקא נסיב לה תלמודא והבאתם שמה שמע מינה ו אי הכי מאחר שאינו קרב אמאי קרוש לנאכל במומו לבעלים: בפני הבית ושלא בפני הבית: אי הכי אפי' האידינא נמי כדכב הונא דאמר רב הונא ג' גזרה ו משום יתום אי הכי מעיקרא נמי לא אלא אפשר בהכרזה הכא נמי אפשר בהכרזה אלא אמר ר' רבה (משום) תקלה ומונא תימרא דחיישינן לתקלה (ד) רתנן ו אינן מוקדישין ואין מחרימין בזמן הזה ואם הקדיש והעריך והחריש בהמה תיעקר פירות כסות וכלים יקבו מעות וכלי מתכות וילוך לים המלח ואיזהו עיקור נועל דלת בפניה והיא מתה מאיליה אי הכי בכיר נמי לא ליקדש בכור בדין תליא מילתא (ה) ברחם קדוש הכי קאמר אפשר לעובדי לאורדיהו

מעשר בהמה כו. כל מקום רגיל להזכיר בכור ומעשר ופסקו ששון נמתוהיהו י"ה הכי תנא ו מעשר אגב בכור ופסקו דנפיקי מיליה מנה נפקמיס: גזרה בארץ ובחוצה ארץ. הא דלמתי' גרש שילוח הקן (סו"ט דף קמ"ג) דכל איכא דתנא בלכך ובחוצה לארץ שלל לזרך לבד מלאכה הגו הליין

כזהו דמין שהיה מילתא אלף הכא לזרך הוא: רבי עקיבא אומר יכר יעלה אדם מעשר כו. נמתורה כסוף אלו קדשים (דף כ"א): קאמר נמי רבי עקיבא הכי דכור הכא מחולה לארץ ו אינו קרב דמקום כסם מתי' דמס' חלה (פ"ד מ"ה) דכן ו אטניגונס העלה כסות מכלל ולא קבלוס ממנו כו' עקיבא: וכו' הונא דאמר רבי הונא גזרה פשוט יתום. דכר הונא לקמן בפירקין (דף נ"ג): כילד מעשרין וסס לא שייך למיגור משום כלאים וטיפיפה ויאלף דופס אלף כלא שייך למיגור משום הנהו כמו משום יתום אלא איילי דנקט רב הונא חסם נקטו הכא ומיחו טימה דלא נקט לקוח יתום נמתוהיהו משום דלא נקילי ו דיתום נמי לא משמתת ליה אלף כזה פירש לתימה וזה פירש לתיס:

אלא ו' משום תקלה. משמע הכא דלזין מעשר כהמה טוהא כזמן הזה משום תקלה והקשה ר"ת פירק גמא כהמה ויאלף (שם ד' ע"ג): רבי אלעזר בן עזריה היה מעשר תריסר אלפי עגלי מעדרים ככל שחם ולאחר החורבן היה דרכן יוחנן בן זכאי וסהוא נשיל היה לאחר חורבן ואחריו רבן גמליאל וכימי רבן גמליאל מנו את ר' אלעזר בן עזריה נשיל דלתי' פירק תפלת השחר (נכנס דף ס"ו) וכן י"ח שנה היה ארץ חורבן כלל דלתי' פירק דעישור שנתנין לתנן כמו ארטנא דיומק נמי לפרש דאפטורפוס היה לו כשהוא קטן שהיה מעשר ושחם לא כעלו מעשר כהמה כ"כ סמוך למורכבין: ואין מחרימין בזמן הזה. אפילו חרימין לכהנים אפי' כדמפרש לכהנים איכא למיגור משום תקלה דכל זמן שהם ניד עגלים הרי הן הקדש כדאיחא

לעיל גרשם כל פסולי המוקדשין (דף נ"ג) ונפ"ק דע"ו (דף י"ג) פירש"י דקסבר סתם חרימין לנדק הבית ו' ואי נמי כדפיר' והא דלמתי' גזרה דערכין כסוף פרק המקדיש שדהו (דף ע"ג) אי הוואי חסם היה ייבנא כולה ו' לכהן דקסבר סתם חרימין לכהנים גבי ההוא גברא דלחרימניהו לכסיה ו' לחלק דהיינו במקדשי דגלזאי הכי מקשה ר"ת רב יהודה דפכר חסם סתם חרימין לנדק הבית הכי שרי חסם עמי פדייה דלישקול ארבע זוזי ושדי כנהרא ואומר רבינו חס דחסם במקדשות דאי אקרת להו איסור עולם כ"ש דלתי' לדי תקלה טפי ומיהו קשה דמשמע חסם דליידי כמתגלתי' דפריך עלה מהא דתניא דלזין שדה חרימין טוהא אלף בזמן שהיוכל טוהא ומשני הא במקדשי הא כמתגלתי' ו"ל במקדשי חוצה לארץ קרי מתגלתי' כדמסיק חסם דמתגלתי' דמו ואע"ג דקאמר חסם מעשה דפומצדיחא במקדשי נמי היה משמע מדקאמר נמי דהוה במקדשי ובמתגלתי' מ"מ לא החיר אלף המקדשי לבד וכל שכן דיתחא דחסם דמכח זה פשיטא ליה לה"ס דבדקדקו נמי היה שוכח דאי לא היה חסם אלף מתגלתי' לא היה שרי להו"ס: מעויות וכו' שהבוח יו"ד הנאה ו' דים הוצאה. משמע דוקא לים המלח ולא סגי בשאר נהרות וכן משמע פירק כל שעה (פסחים דף ס"ג) דבשאר נהרות בעלי שחיקה אלף לים המלח מעיל בעיניה וכן ו' בעלמא דפירש מעות למיורו ומת אמרין יולך הגאה לים המלח ותימה דבההוא עובדא דערבין (דף ע"ג) קאמר שקיל ארבע זוזי ושדי כנהרא וכן דיומא פירק האילוי לו (דף נ"ג) קאמר וישקול ארבעה זוזי ושדי כנהרא וארץ לישמרו ושחם חסם איירי על די שחיקה ועכשיו כשדאם כה לחלל כסם רבעי או נער רבעי קרי לישוקו הנהו זוזי ו' ומחלל עלייהו ולשדי כנהרא: ו' והו עיקורו נוע"ז דית כו'. בככור בזמן הזה לא היה שריני למיעבד הכי דלא מיבעיא ישראל שיש לו לקיים מצוה נתינה ו' ולהמתין לכהן שירצה לקבלו אפי' יוחר משלשים יום דקדק והמשיח בגסה דהא דתנן (ועל דף ס"ו) עד כמה חייב לישפול היט אפי' כהן לקבלו מוח הוה דוקא אמר לו הכהן כמותן הזמן מנהו לי הרי זה לא יתן אלף אפי' קבלו הכהן לא שרי ו' היה כהן ונוספו לכיפה דלא משמטיט בשום דוכתא לתמי הכי גבי בכור ולעיל (דף נ"ג) תנן בזכר של רחלים וכן קבלו מדולדל משמע עד שיפול בו מוס ויש לחלק בין בכור למקדיש בזמן הזה דבכור דשרי כדפירש בגמרא מוס כלא פרייה איכא הפסד קדשים אם היה כוננו לכיפה אלף מקדיש דלתי' נפל בו מוס לא שרי כלא פדיון ואי פירק ליה מיבעי ו' להשלך

אפשר